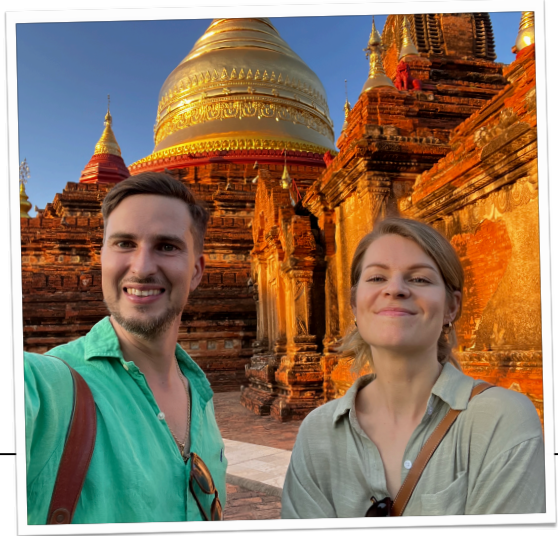

Koulutusmatkalla Myanmarissa ja Indonesiassa

Toivasten lähettikirje 5/2023

Kirkko-opin seminaari Myanmarissa

Joonaa pyydettiin pitämään kaksipäiväinen koulutus luterilaisesta kirkko-opista Myanmarin luterilaisten kirkkojen federaatiossa. Oli ihana käydä Myanmarissa pitkästä aikaa ja huomasi kuinka oli ikävöinyt Yangonia. Kuka tietää? Ehkä Jumala johtaa joskus vielä elämään takaisin tähän kaupunkiin. Yangon oli ensimmäinen ulkomainen varsinainen kotikaupunkimme kahden vuoden ajan. Uskon, että lähetystyöntekijä ei unohda helposti ensimmäistä uutta kotikaupunkiaan. Ajattelen, että annamme tiedostamattamme palasen itsestämme siihen kaupunkiin ja ympäristöön, jossa koemme ensimmäisen kulttuurishokin. Juuri se ensimmäinen kriisi tekee meidät sisäisesti haavoittuvaksi, pakottaa meidät kyseenalaistamaan itsemme, purkaa meidät pala palalta, kokoaa meidät uudelleen ja muuttaa meidät sisäisesti vieraaksi omalle kulttuurillemme. Ulkomailta asuneet tietävät tämän kokemuksen hyvin. Tämäkin sisäinen muutos on osa elämää.

Luterilaisen kirkko-opin koulutus toteutui erittäin hienosti ja paikalla oli kuulijoita jokaisesta paikallisesta luterilaisesta kirkosta. Tähän mennessä olemme pääasiassa tehneet yhteistyötä vain yhden kirkon kanssa ja siksi oli mukavaa tutustua paremmin muiden kirkkojen jäseniin ja työntekijöihin sekä kuulla heidän toiveitaan tulevia koulutuksia varten. Olen iloinen siitä, että Myanmarin sosiopoliittisen tilanteen muuttuessa olemme saaneet mahdollisuuden siirtyä laajempaan yhteistyöhön kaikkien luterilaisten kirkkojen kanssa. Malesiassa asuva Saksalainen lähetystyöntekijä Wolfgang Gieringer on aiemmin käynyt säännöllisesti Myanmarissa opettamassa luterilaista teologiaa ja hänen rohkaisemana olen halunnut jatkaa työtä. Wolfgangin oma lähetysjärjestö ei ole antanut hänelle vielä lupaa matkustaa Myanmariin joten on ollut hyvä, että olemme omalta osaltamme saaneet paikata tilannetta ja jatkaa luterilaista identiteettiä vahvistavaa koulutusta.

Kuvassa: LCM, ELCM ja MLC kirkon edustajat ryhmätyössä.

Kuvassa: Luterilaisen kirkko-opin seminaari Myanmarin luterilaisten kirkkojen federaatiossa. Oli hienoa ja haastavaa keskustella kolleegojen, sisarten ja veljien kanssa, joiden arkipäivää varjostaa vaikea sosio-poliittinen kriisi.

Pyhäkoulunopettajien koulutuksesta

Helene on kouluttanut viime kuukausina pyhäkoulunopettajia eri yhteisöissä. Opettajien aiempi kokemus, heidän odotuksensa, kehitystarpeet ja motivaatio on vaihteleva, joten jokainen koulutus on saanut erityiset korostuksensa ja sisällön painopisteet vasta paikan päällä. Useat opettajat eivät ole osallistuneet aiemmin koulutuksiin ja ovat siksi jatkaneet oppitunneillaan opetustyylillä, joilla heitä itseään opetettiin. Välillä tuntuu, että jotkut opettajat ovat unohtaneet, että pyhäkoulun ulkoinen muoto palvelee sen sisältöön liittyviä tavoitteita.

Niinpä Helene aloittaa jokaisen koulutuksen lähtökohtien kartoittamisella. Yhdessä on hyvä pohtia, miksi pyhäkoulua ylipäätään järjestetään ja mikä on sen päätavoite. Laajempi tavoitehan on, että lapset omaksuisivat spiritualiteetin alkeet sekä uskonnollista tietoa, kuten esimerkiksi raamatunkertomuksien tuntemuksen ja taidon rukoilla. Yhtä tärkeää on, että heidän

Kuvassa: Nuoria pyhäkoulunopettajia Sibolgassa.

Kuvassa: Sibolgan vastaava pappi Alvius Wau on erittäin sydämellinen paimen ja vastaa kaupungissa kahdesta seurakunnasta.

turvallisuuden kokemuksensa kasvaksi toisten lasten ja opettajien suhteen ja että he ymmärtäisivät yhteisöllisyyden tärkeyden. Tärkeintä on kuitenkin se, että lapsilla pyhäkoulussa kehittyisi henkilökohtainen suhde Jumalan kanssa. Opettaja on lapsille kristityn elämän esikuva sekä Jumalan rakkauden välittäjä ja tätä nuoremmat lapset eivät ymmärrä vain abstraktin opetuksen kautta. Opettajien tapa opettaa ja luoda opetuksen ilmapiiri ja hänen ilmeensä ja eleensä ovat sanojen lisäksi tärkeitä elementtejä opetuksessa. Rukoilemme siunausta ja viisautta kaikille paikallisten kirkkojen pyhäkouluopettajille!

Paluu Pohjois-Sumatralle, mutta tällä kertaa Sibolgaan

Sibolga on kaunis ja yllättävän puhdas kaupunki Pohjois-Sumatran länsirannikolla. Se on noin 100000 asukkaan kaupunki, mutta kaduilla kävellessä kokonaisvaikutelma tuo mieleen pienen merenrantakylän. Sibolgassa on monipuolisesti luonnon kauneutta: Kaupunkia ympäröivät kolmelta reunalta vehreät vuoret, sen läpi virtaa joki ja sen länsipuolelle avautuu Intian Valtameri. Kaupunkilaiset ovat erittäin ylpeitä kaupunkinsa monikulttuurisuudesta ja moniuskonnollisuudesta. Meille kerrottiin useasti kuinka hienosti buddhalaiset, muslimit ja kristityt elävät yhdessä kaupungissa sulassa sovussa. Paikallisella luterilaisella kirkolla on kaupungissa kaksi kirkkorakennusta ja tällä hetkellä seurakuntia palvelee yksi pappi sekä pappiskokelas. Molemmat kirkot sijaitsevat köyhillä asuinalueilla. Yksi on merenrannan lähistöllä ja se on nyt kaupungin tuen avulla remontoitu ja rakennettu luonnonkivistä kasatun lujan perustuksen päälle. Samalla paikalla sijainnut vanha kirkkorakennus oli aiemmin rakennettu rantaan paalujen varaan. Kirkkoa ympäröivistä hökkelitaloista suurin osa seisoo vieläkin vain paalujen varassa. Täällä köyhillä asuinalueella talot on rakennettu niin lähelle toisiaan, että niiden ulkoseinien väliset kujat ovat tuskin metrin levyisiä. Suomalaisilla paloturvallisuusviranomaisilla olisi

Kuvassa: Muslimiravintola laiturin varrella. Miehet grillaavat herkullista chilillä ja kookoskermalla maustettua kalaa hiillillä.

Kuvassa: Rantaan rakennetulle kirkolle johtaa ahdas kuja, joka muuttuu hetkessä puroksi sateen alkaessa.

täällä paljon huomautettavaa vaikka talot onkin rakennettu rantaan meren päälle. Asuinrakennusten katot sekä rännit johtavat sadeveden suoraan kujille ja näin sadekautena sateen alkaessa kapeat "kadut" muuttuvat hetkessä puroiksi. Viikon aikana satoi joka päivä ja kirkkotie muuttui usein esteradaksi kun pyrki välttelemään katolta juoksevaa sadetta eikä halunnut astua kujalle muodostuneisiin lätäköihin.

Toinen kirkkorakennuksista sijaitsee kaupungin laidalla erään kukkulan laella. Niasilta muuttaneet asukkaat eivät ole kovinkaan rikkaita, joten he ovat hankkineet maata edullisilta asuinalueilta. Maa kukkuloilla on halpaa koska sinne on vaikea päästä, eikä sinne ole edes rakennettu autotietä. Ihmiset kapuavat koteihinsa jyrkkiä sementtipolkuja pitkin ja uskalliammat ajavat moottoripyörällä hurjaa vauhtia polkuja ylös päästäkseen koteihinsa. Vaikka polut on katettu sementillä, oli jyrkän rinteiden kiipeäminen juhlaa iltoilla joka kerta hieman arveluttavaa. Olemme kyllä urheilullisia, mutta emme halunneet suinkaan kokeilla, kuinka hyvin paikallinen terveydenhuolto toimii nyrjähtäneiden tai murtuneiden jäsenien hoidossa. Ajattelen kuitenkin, että on hyvä että kirkot on rakennettu juuri sinne, missä seurakuntalaiset asuvat. Näin kirkko on yhteisön keskellä ja köyhien ihmisten on helppo tulla sinne.

Kristityn kutsumuksesta

Perjantaina ja lauantaina seurakunnissa järjestettiin kaksi herätyskokousta. Tarkoitus oli että molemmilla kerroilla lauletaan ylistyslauluja, pidetään ytimekäs opetus ja sen jälkeen halukkaat voivat tulla alttarin eteen esirukousta vastaanottamaan. Viikon aikana olen huomannut kuinka ihmiset

Kuvassa oikealla: Kaupungin laidalla mäen rinteeseen rakennetusta kirkosta näkee kauniisti Sibolga ympäröivien kukkuloiden ääri viivat.

ovat täällä hieman kuten Galatian seurakuntalaiset ja pitävät Jaakobista enemmän kuin Paavalista. Itse soisin että ihmisen motiivi osallistua seurakunnan toimintaan sekä olla aktiivinen seurakunnassa kasvaisi juuri rakastettuna olemisen kokemuksesta. Uskomme perusta ja hengellinen identiteetti on syvä usko siihen, että olemme todella Jumalalle rakkaita. Näin usko muistuttaa rakkautta eikä rakkaudella ole mitään motiivia itsensä ulkopuolella. Vain näin ihminen on vapaa osallistumaan Jumalan elämään ja hänen työhönsä luomakunnassa.

Pidin ensimmäisinä päivinä kaksiosaisen seminaarin Lutherin kutsumuksen (*Beruf*) teologiasta. Opetuksen edetessä jotkut seurakuntalaiset kyselivät uteliaana synneistä ja siteerasivat minulle Jaakobin kirjettä, sekä muutamia muita Raamatun kirjoituksia, jotka korostavat kuuliaisuutta ja hyviä tekoja. Tämä ilmiö auttoi minua ymmärtämään, että täällä pitää korostaa voimakkaasti Jumalan armoa.

Lutherin mukaan ihmisen kutsumus sijoittuu jännitteeseen Kristityn vapauden ja palvelun välillä ja se jännite paljastaa jatkuvasti ihmisen synnin todellisuuden. Ihmisen taipumus tehdä itsekkäitä valintoja on aina jännitteessä Jumalan rakkauden kutsun kanssa. Meillä on kiusaus valita itsemme ja omat halumme sen sijaan, että vastaisimme Jumalan kutsuun rakastaa toista. Ajattelen, että tämä aihepiiri korostaa tyypillisesti Luterilaisten ja myöskin Paavalilaisen uskon tulkinnan paradoksaalisuutta. Kristittynä eläminen on jatkuvaa kahden maan kansalaisena olemista pyhyiden ja syntisyyden jännitteessä. On toki myös tärkeää, että osaamme rakastaa itseämme, koska näin olemme vapaita rakastamaan myös muita. Uhrautuvaisuus ja halu palvella ovat tärkeitä hyveitä ja liittyvät ihmisen kutsumukseen, mutta toisinaan nämä hyveet kääntyvät ihmistä itseään vastaan ja saattavat viedä tilanteeseen, jossa ihminen ei enään tunne itseään.

Oma minuus löytyy tasapainoisessa vuorovaikutussuhteessa toisen ihmisen kanssa ja siksi jokainen kohtaaminen toisen kanssa on mahdollisuus oppia tuntemaan itseään paremmin. Meidän ympärillemme on joskus myös ihmisiä, jotka eivät kuitenkaan auta meitä näkemään itseämme tasapainoisesti. Tällaiset ihmiset ovat ikään kuin vääristyneitä peilejä ja kun katsomme itseämme heidän sielunsa peilistä, näemme vain irvikuvan itsestämme. Jos alamme luottaa tähän kuvastimeen ja uskomme heidän kauttaan näkevämmme totuudenmukaisen peilikuvan, alamme pikkuhiljaa menettää itseämme. Uskon että elämän viisaus löytyy siinä että opimme tuntemaan itsemme niin hyvin, että vääristyneet peilikuvat eivät johda meitä harhaan.

Tämä pätee myös suhteessamme Jumalan kanssa ja hengellisessä elämissä. Jumala on rakkaudessaan meidän paras peilimme: Hän näyttää meille heikkoutemme ja paljastaa itsekkyytemme, mutta hänen parantava rakkautensa sisältää aina anteeksantamuksen ja kasvun

Kuvassa: Helene ja pastori Alvius Niasilaisen yhteisön asuinalueella.

mahdollisuuden. Jumalasta heijastuvan peilikuvan kautta näemme, että olemme arvokkaita ja rakastettuja heikkoudestamme ja virheistämme huolimatta.

Tiedän toki omasta kokemuksesta että Jumalan rakkauden matka syvälle ihmisen sydämeen vie oman aikansa. Armo tuntuu usein olevan liian hyvää ollakseen totta ja siksi sitä on usein vaikea ottaa vastaan. Muistan kuinka nuorena kristittyinä koin, että ilosanoman lisäksi minun olisi silti tehtävä kuitenkin jotain pelastukseni hyväksi. Ymmärrän kyllä, että Jaakobin teologia kuulostaa siksi järkevältä. Rakastettuna olemisen ilo valkeni minulle kuitenkin vasta elämäkokemuksen myötä ja erityisesti oman syntisyyden ja heikkouden jatkuvan tarkastelun tuloksena. Ymmärsin, että en voi koskaan tehdä tarpeeksi, enkä itse koskaan riittä ollakseni tarpeeksi hyvä ihminen. Niinpä lopulta luovutin, mutta juuri tämän luovuttamisen jälkeen huomasi kokevani Jumala rakkauden syvemmällä tavalla.

Olen ymmärtänyt, että vasta tietyt elämäntilanteet ja vaikeudet opettavat meille, että olemme heikkoja ja että elämä on usein arvaamatonta. Silloin meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin heittäytyä Jumalan armon varaan ja ilahtua siitä, että armo kantaa. Itselleni on ollut tärkeää jatkuvasti muistaa sitä että ihminen ei voi koskaan paeta Jumalan armoa. Ihminen saattaa harhailla vuosia, mutta lopulta armo yllättää ja kohtaa hänet aivan kuten psalmissa 139 sanotaan. Oman heikkouteni ymmärtäminen on kirkastanut minulle sen mitä Paavali sanoo roomalaiskirjeen kahdeksannen luvun loppupuolella: Saamme varmasti uskoa ja luottaa siihen, että mikään luotu ei voi erottaa meitä Kristuksen rakkaudesta.

Siunausta, armoa ja rauhaa toivottaen, Joono ja Helene Toivanen

Sähköposti: joona.toivanen@sley.fi, helene.toivanen@sley.fi. Seuraa meitä Instagramin ja Facebookin kautta. Lähetämme viikoittain kuvia ja uutisia töistämme ja elämästämme. Instagram: toivasetmissio. Facebook: Toivaset Missio.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitämme siitä, että opetusmatkat Myanmariin ja Indonesiaan onnistuivat erittäin hyvin. Seurakuntalaiset ja pastori Alvius ovat kiitelleet ja kutsuneet meitä takaisin.
- Kiitämme siitä, että Myanmarin tilanne on pikkuhiljaa rauhoittumassa ja että kirkkojen tilanne on suuremmassa mittakaavassa parempi kuin aikaisemmin.
- Rukoilemme edelleen Myanmarin puolesta. Rukoilemme, että koulut avautuisivat ja että nuoret pääsisivät kouluun ja opiskelemaan.
- Olemme kiitollisia rauhallisesta ja turvallisesta kodista sekä siitä, että ystäväpiirimme Bangkokissa on kasvanut.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea **Joono ja Helene Toivasen** työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyksennä, tai kirjoita viestikenttään ”**Joono ja Helene Toivasen rengas**” + oma kotiseurakuntasi.

- Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/> kuukausilahjoittaminen tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 2513 9228
- Viitenumero- ja osoiteasiat: Anu Laine, anu.laine@sley.fi puh. 044 298 2601
- Tukeksi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.
- Poliisihallituksen 10.9.2021 myöntämän rahankeräysluvan RA/2021/1127 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja toistaiseksi koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuoden kuluessa keräyksestä.